

वन सम्भक्तौ संवन्यते सम्यग्भज्यते मृद्वृणार्थं सेव्यतः इति सम्बत् सम्पूर्व-
स्य वनतेः द्विष्येतद्रूपम् मृत्वननयोग्या भूमिः सम्बत् सा च पाषाणाद्यभावेना-
तिप्रशस्तत्वाद्वरिष्ठेत्युच्यते । हे वाजिन् शीघ्रगामिन्नश्च वरिष्ठामुत्कृष्टां सम्बतं भू-
मिमनुलक्ष्य प्रतूर्तं शीघ्रमाद्रव आगह नसत्तनिषत्तेत्यादिना [पा० ८. २. ६१.] क्ता-
क्तो निपातस्वरतेः । ते तवाश्वस्य दिवि द्युलोके परममुत्कृष्टं जन्मादित्यत्रपेण
भविष्यति आगतस्य सतः यद्वा ते जन्म दिवि रोहितादिदेवाश्चतुर्पेण प्रसिद्धम् ।
अन्तरिक्षे तव नाभिः उदरम् यद्वा नियुन्नामकवायुश्चा अन्तरिक्षे संचरन्ति तद्रूपे-
णास्यान्तरिक्षवर्तिवम् नाभिश्ब्देन प्रकृष्टं शरीरमुपलक्ष्यते । पृथिव्या अधि उप-
रि तव योनिः स्थानमित् एव पादविवेत्यर्थः भूमौ ते निवासस्थानं प्रत्यक्षं दृश्य-
ते । विराड्त्रपेणाश्वः स्तूयते एवंमहिमा त्वं शीघ्रमागहित्यर्थः ॥ १२ ॥

युञ्जाथा ७ रासभं युवमस्मिन्यामि वृषण्वसू । अग्निं भरत्तमस्मयुम् ॥ १३ ॥

गर्भदेवत्या गायत्री कुञ्चिदृष्टा (५.) । गर्भं मन्त्रयते । अर्धयुयजमानावुच्येते ।
वृषा सेक्ता गर्भो वसु धनं ययोस्तौ वृषण्वसू वर्षतीति वृषा कनिन्यु इत्यादि-
ना [उण० १. १५५.] वर्षतेरौणादिकः कनिन्प्रत्ययः यद्वा यागनिष्यादनद्वारा वृष
फलाभिवर्षकं वसु धनं ययोस्तौ नलोपाभाव आर्षः तयोः सम्बोधनं हे वृषण्व-
सू अर्धयुयजमानौ यजमानदम्पती वा युवं युवां रासभं गर्भं युञ्जाथां बध्नीतम्
युजेलीति आत्मनेपदे मध्यमद्विवचनं युञ्जाथामिति । क्व अस्मिन्यामि अस्मिन्नग्निक-
र्मणि यद्वा यामो मृद्वृणत्रपो नियमविशेषस्तस्मिन्निमित्तभूते सति । कीदृशं रा-
सभम् अग्निं भरत्तं वोढुं समर्थमित्यर्थः तथा अस्मयुमस्मान्कामयमानमस्मद्वितैषि-
णमित्यर्थः इदम्युरिदं कामयमान इति यास्कः [निरु० ६. ३१.] अस्मानिहृतीत्यस्मयुः
सुप आत्मनः क्यजिति [पा० ३. १. ८.] क्यचप्रत्ययः अस्मदष्टेरत्वं हान्दसम् क्यच्छ-
न्दसीति [पा० ३. २. १००.] उप्रत्ययः ॥ १३ ॥

योगे-योगे तवस्तरं वाजे-वाजे हवामहे । सखाय इन्द्रमृतये ॥ १४ ॥

अजदेवत्या गायत्री शुनःशेषदृष्टा । अजं मन्त्रयते । सखायः परस्परसख्यं प्राप्ता
ऋत्विग्यजमाना वयमिन्द्रमिन्द्रियवत्तं वीर्यवत्तमिन्द्रियप्रदं वा अजमृतये अवनाय